

SKRIK FÖR
TRASDOCKAN
2017

är
s bästa

Skrik för Trasdockan 2017

Vanligtvis hålls en tyst minut för att hedra offer. När det däremot gäller sexualbrott och dess offer är tystnaden förövarnas bästa skydd. Därför höjer vi i denna antologi rösterna och försöker synliggöra de barn som är utsatta eller som någon gång har varit utsatta för våld och sexualbrott.

Detta är den åttonde antologin – ett skrik från några, av de många, som gjort årets manifestation möjlig.

Tillsammans kan vi påverka.

Tidigare publicerade verk

Skrik för Trasdockan 2009
Skrik för Trasdockan 2010
Skrik för Trasdockan 2011
Skrik för Trasdockan 2012
Skrik för Trasdockan 2013
Skrik för Trasdockan 2014
Skrik för Trasdockan 2016

© Föreningen Anhöriga till sexuellt utnyttjade barn med författare
www.atsub.se

Tryckt hos F4 Print, Stockholm

Omslag: Jonas Laouini 2017

Redaktör: Sara Laouini 2017

Statistik är hämtad från Brå.

Atsub med författare har medverkat ideellt och intäkterna går oavkortat till de utsatta barnen.

Förord

Vi säger ofta att tystnad är förövarens bästa skydd. Bakom tystnaden döljer sig sanningen om vad som händer i ett barns utsatthet. Barn och unga men även vuxna som kommer till oss berättar om helt fruktansvärda hot som de har fått höra för att på så sätt tvingas till tystnad.

”Alla kommer att få veta vad du har gjort.”

”Jag kommer att sprida bilder/filmer på dig.”

”Jag kommer att hamna i fängelse, det vill du väl inte?”

”Ingen kommer att tro dig.”

”Du ville det här och det kommer folk att få veta.”

”Jag kommer att döda dina föräldrar.”

”Jag kommer att döda dig.”

Listan kan göras lång. Det kan alltså vara allt från barnets egna föräldrar till en familjevän till en förskolelärare som hotar. Även denna lista kan göras lång. Det kan helt enkelt vara någon som är i barnets direkta närhet och som egentligen ska skydda barnet från våld, sexualbrott och allt annat hemskt som ett barn inte ska utsättas för. Men istället åsamkar den vuxna själv barnet skada och hotar denne för att kunna fortsätta övergreppen utan att åka fast. Tystnad är verkligen förövarens bästa skydd.

För att ett barn ska kunna bryta den tystnaden behövs en vuxen som är stark, observant och handlingskraftig. Som vågar tro och hjälpa barnet. Som visar att hemligheter är fel. Att det som barnet är utsatt för är brottsligt. Att det aldrig är ett barns fel för vad en vuxen gör. Att det går att må bra och att barnet inte är ensam.

Vi har mött barn, unga och vuxna som har berättat hur de har blivit svikna av sin generations vuxna. Där någon kan ha vetat om vad som händer barnet men inte agerat. Där barnet har berättat men inte blivit trodd på. Där barnet till och med har blivit utkastad för att personer tar förövarens

parti och säger att barnet ljuger. På så sätt är det tyvärr inte bara förövaren som hjälper till att tysta utsatta barn. Utan det är även andra vuxna och samhället i sig. Ett samhälle som inte visar att det är fel, att det inte ska vara så och att det faktiskt finns upprättelse och trygghet.

Under en föreläsning berättade en högstadielev för oss om en våldtäktsanmälan som hennes vän gjort. Förundersökningen hade lagts ner och eleven sa till oss *”vad är det ens för mening att anmäla när det ändå aldrig skulle bli något?”* Hon hade också blivit utsatt för sexualbrott men ansåg inte att det var meningsfullt att anmäla utan enbart förnedrande. Här är det dock viktigt att påpeka att det finns många som kämpar emot denna sida av samhället. Det är inte helt hopplöst, inte alls. Men hennes syn på hur det ser ut säger tyvärr någonting om dagens samhälle och de förändringar som måste ske. Vi vuxna måste bryta tystnaden om sexualbrott och ta vårt ansvar. Vi måste visa hur det ska vara, annars är även vi en av de som tystar barnet och skyddar förövaren. Vi måste våga möta upp barnen i deras situationer och berättelser men även höja våra röster för lagändringar, kunskapsspridning och tabubrytning. Det behövs både en strukturell förändring och en individuell sådan.

Om ett barn berättar om sexualbrott och det inte händer någonting (exempelvis, övergreppen fortsätter för att ingen tror på hen eller övergreppen har slutat men barnet inte får hjälp) har barnet verkligen brutit tystnaden då?

Sara Laouini, Verksamhetsansvarig

Innehållsförteckning

ProLag	8
Styrka	10
Min resa	10
Förlåt	11
Föreläsning om våld och sexualbrott mot barn och unga	12
Antal anmälningar om sexualbrott mot barn	13
Illustration - Maskrosbarn	14
Slocknar	15
40 år av mitt liv	16
Linneas teckning	18
Passivitet är ett tyst medgivande	19
Antal anmälningar om brott mot barns frihet och frid	22
Han	23
Myter om sexualbrott	24
Det kokar i mig	25
Själv mord	26
Antal åtal och fällande domar gällande sexualbrott	27
Kära mamma	28
Tunnelbanan	29
Illustration – Ensamhet	30
Sanningens käftsmäll	31
Enda vittnet	32

Illustration – I had no one to tell	34
Jag vill inte	35
Gro Gröna ärta, Gro!	36
Illustration – Dödens korsning	37
Reser mig alltid	38
Flashbacks	38
FN:s Barnkonvention	39
Mannen med repet runt halsen	40
Vänskap	44
Den tysta flickans skrik	46
Jag var ett barn	49
Maskrosbarn	50
Sanningen som ljus	52
Vrede	53
Kärlek	56
Illustration - Konsekvenser	57
Att våga	58
ATSUBs sommarläger och konstutställning	60
Du lärde mig älska	61
Tavla – Ett livsverk	62
Jag accepterar men måste jag förlåta?	63
Till storebror	66
Teckning – Vad menar du?	68
Kvinnornas dag	69
Antal anmälningar om misshandel mot barn	71

Din lilla hand	72
Svek	73
Vad skulle du vilja säga till de barn som inte har det så bra?	74
Illustration - Tysta skrik	75
Klass 8 om barn som säljer sex	78
Utestängd	80
Hemlighet	81
Antal anmälningar om sexualbrott mellan 2001 – 2016	82
Explosion	83
Rätt till sin kropp	84
Illustration – Överleva	85
Barndomen som brann upp	86
Tusen bitar	87
Brev till min syster	88
Årets arrangör och medverkande för Trasdockans Dag	91
Atsub	92
Busta Ungdomsjour	93
Tremendous Events	94
Föreningen Assistenthunden & Rehabhunden	95
Tack alla som har skrikit för Trasdockan 2017	96
Mina dikter/texter till nästa års ”Skrik för Trasdockan”	97

ProLag

Snart är det Trasdockans dag. En dag då vi uppmärksammar alla barn som blivit utsatta för våld och övergrepp.

Du som i din barndom blivit utsatt är ingen trasdocka men har blivit behandlad som en sådan. Du har blivit behandlad som en kär ägodel, lekt med för att tillfredsställa andras behov och när man lekt färdigt med dig har du kastats undan i ett hörn. Du har blivit osynlig för dig själv, för förövaren och för samhället.

Atsub startade sin verksamhet 1993. De kontakter vi då hade var mest barn som blivit utsatta inom familjen. I dag ser det helt annorlunda ut. Antalet barn som blivit utsatta på sin förskola eller inom någon andra verksamheter för barn har ökat markant. Likaså barn och unga som fallit offer för nätpedofiler.

Barn vill eller kan inte berätta om sin utsatthet. Sexuella gränsöverskridanden finns inte i barnets begreppsvärld. Det lilla barnet normaliserar vuxnas handlingar och förstår inte vad de utsatts för. Att utreda sexualbrott mot barn är svårt då barn tvingas berätta för en totalt okänd person som dom inte känner om det oförståeliga saker de upplevt.

I Tillsynsrapport RättsPM 2006:8 förklaras definitionen *stödperson*.

”En stödperson kan bidra till att målsäganden känner sig trygg i en förhörssituation, vilket kan leda till en bättre kvalitet på förhöret, särskilt om ett målsägandebiträde inte är närvarande. Det kan därför i vissa fall finnas skäl för åklagaren att i kommunikation med polisen ta upp frågan om närvaro av stödperson vid förhör.”

Rätt till stödperson gäller vuxna, till vilka det dessutom går att ställa raka frågor till, vilket man inte får göra till barn, då frågan menas vara ledande. Detta även gäller för barnen i kontakten med socialtjänsten.

En vuxen har rätt att ha med sig en stödperson enligt Förvaltningslagen, men detta gäller inte barnen.

Det är hög tid att se över hur utredningarna sköts då det gäller misstankarna om övergrepp mot barn. Vi vill att:

- Det är dags att rätt personer kopplas in i bedömningarna av barnet då misstankar om övergrepp finns.
- Socialsekreterare bör ej prata med barnet utan att barnet har kontaktperson med och samtalen bör spelas in.
- Barnpsykolog bör alltid kopplas in och bedöma barnets utsago.
- Snabbare handläggning av ärenden, barn får ofta vänta allt för länge på att bli hörda.
- Barn skall ha ett eget ombud vid vårdnadstvister.
- Barn skall få rätt vård vid misstanke om brott. En vårdnadstvist får aldrig vara hinder för behandling.

Det finns tio specialdomstolar i Sverige – ingen av dessa är en familje- och barndomstol.

Här kräver vi att det ska finnas just en familje- och barndomstol med kunskap om barn och barns rättigheter, såväl i brottsmål som i vårdnadstvister.

**Ordförande ATSUB
Birgitta Holmberg**

Styrka

När du funderar på att ge upp,
fundera också på varför du har kommit så långt.

Shamm Salih

Min resa

Många tankar har snurrat i mitt huvud sen jag fick frågan att skriva något i denna bok.

Det jag var med om som liten är för tungt att skriva om pga två personer var för sig valde att utnyttja mig, två personer som jag trodde jag kunde lita på och kände mig trygg hos innan det började..

Hur dom tänkte är för mig en gåta och den frågan lär jag aldrig få svar på då den ena är död och den andra vill jag inte ha någon kontakt med..

Men jag är glad att jag tog tag i detta istället för att behålla alla tankar och minnen inom mig.

Mår mycket bättre nu även om det kommer dagar då allt känns svart..

Så du som läser detta och kanske varit med om liknande tveka inte att söka hjälp..

Karl

Förlåt

Förlåt
För att jag skolkar ibland
Skiter i allt i stunden

Förlåt
För att jag inte alltid vill
berätta
Men jag vill skydda er
Från hemskheter

Förlåt
För att jag drar en lögn
Det är inte meningen
Jag vill slippa se era tårar
Sanningen är hård
Ibland

Förlåt
För att jag inte alltid gör
Som ni vill
Men jag måste få testa
Mina egna gränser
Det kan jag inte
Under era ord

Förlåt

För att jag är jag
Och inte den perfekta
dottern
I den lyckliga familjen

Som inte finns.

Malin

Föreläsning om våld och sexualbrott mot barn och unga

Det är viktigt att bryta det tabu som finns kring våld och sexualbrott mot barn och ungdomar. Tystnad är förövarens bästa skydd, vilket är en stor anledning till att vi mer än gärna kommer ut och föreläser. Vi tänker också att många som är utsatta tror att de är ensamma om detta och det är bra att se att så inte är fallet men även att som vuxen få information om de signaler ett utsatt barn eller ungdom kan visa.

Vi föreläser för elever och skolpersonal, fritidsgårdar, polis, socialtjänst, BUP, organisationer, politiker m.fl.

Våra föreläsningar är kostnadsfria, med undantag för resor utanför Stockholm då reseersättning kommer till.

För mer information vänligen kontakta oss via info@atsub.se eller per telefon 08 – 644 21 12.

9364 anmälningar

26 anmälningar per dag

gjordes 2016 angående **sexualbrott mot barn**.

Detta inkluderar våldtäkt, sexuella övergrepp, sexuellt utnyttjande, sexuellt tvång, grooming, utnyttjande för sexuell posering, köp av sexuell handling, sexuellt ofredande **mot barn under 18 år**.

Illustration - Maskrosbarn

Ritad av **Karolina Bergenwall**

www.karolinabergenwall.se

Slocknar

Då glöden
i hjärtats djup
sakta slocknar
och kärleken
är besudlad
beseglas ödets makt.
Återigen flykt
utan att se
det som varit.

Blicken ska finna
en plats långt bort
och den ska jag följa,
utan skuldkänslor
för krossade hjärtan
och sårade själar.

Värna endast
om mig själv,
belöna viljan
att inte bli sårad.
Upprätthålla
det som är jag
och hindra
mitt hjärta från att brista.

Ida

40 år av mitt liv

Hittills har du tagit 40 år av mitt liv: de 5 år då du använde min kropp så som du behagade och de 35 år när jag levt med konsekvenserna. Hur många år ytterligare ska berövas mig? De övergrepp du utsatte mig för när jag var barn har orsakat mig så mycket lidande så det kan du aldrig någonsin förstå. Aldrig. Ja, du försöker inte ens förstå men även om du försökte skulle du aldrig fatta. Du såg inte skräcken och förvirringen den där första gången. Du märkte aldrig att min kropp blev orörlig. Du brydde dig inte om mig. Du brydde dig bara om dig själv. Du kan aldrig förstå min nästintill konstanta depression. Du fattar inte att du raderade tryggheten i mitt liv, när du – en i mina ögon - vuxen person i min egen familj, behandlade mig som en trasa. Du lurade mig, duperade mig, manipulerade mig tills du fick din vilja igenom. Jag var bara en trasa för dig. Jag är ingenting för dig. Du bryr dig inte om att jag utvecklat en komplex PTSD, att jag flyger i luften vid plötsliga ljud eller hastiga rörelser, att jag ser bilder av dig komma farande emot mig, att hela min kropp är spänd så den ständigt värker, att ångesten ger mig hjärtklappning och andningssvårigheter när jag lägger mig ner för att sova. Jag får ångest med kraftiga kroppsliga reaktioner när jag hör ditt namn, när jag ser en bild eller ser någon som är lik dig. Vissa ord klarar jag inte att höra utan att få kraftig ångest. 40 år av mitt liv. Det bryr du dig inte om. Du struntar blankt i att min självbild är så mörk och negativ att jag är en tyrann i tanke och handling gentemot mig själv. I din värld är allt någon annans fel. I min värld är allt mitt fel.

Jag har haft drömmar. De är släckta nu. Jag hittar inget att ersätta dem med. Jag drömde om kärlek, om att möta en man som älskar mig, men jag kan inte. När jag inte kan älska mig själv, hur ska någon annan kunna göra det? Jag drömde om att bli mamma. Jag

ville ha många barn. Nu är det för sent. Jag ville bli läkare. Jag tror att jag skulle ha haft potential att bli en bra sådan, d v s om inte min psykiska ohälsa och min negativa självbild hade varit. Nu kan jag inte ens jobba. Varje dag är en kamp, bara att existera. Mitt liv är inget liv. Det är en väntan på döden. Som jag brottats och brottas med tankarna på att hjälpa den på traven, men jag är envis så än har de inte vunnit.

Jag går i terapi. Det är tredje omgången sedan övre tonåren. Den är min sista chans och den har nu pågått 21 månader. Hur mycket av min PTSD kommer att finnas kvar? Hur bra kommer jag att kunna kontrollera min ångest? Jag har varit på botten i depressionen men hur långt upp kommer jag att ta mig? Kommer jag att övervinna min sociala fobi? Kommer jag att kunna jobba obehindrat? Kommer jag att våga bygga relationer och lita på människor? Kommer jag att kunna ta makten över mitt trösttätande som bara gör mig större och större? Kommer jag att kunna acceptera det som hänt och hur mitt liv har blivit? Kommer jag att orka leva vidare? Frågorna är många och saknar svar.

Hittills har du raserat 40 år av mitt liv. 40 år! Jag bär min börda och konsekvenserna av den, ensam, precis som jag gjort sedan jag var 6 år. Min terapeut går med mig genom elden i ett brinnande hus. Hur stora skador jag har när vi kommer ut, det vet jag inte. Inte heller hur bra de kommer att läka.

Jag har inte sett dig på tre och ett halvt år nu men bävar för den dag jag möter dig igen. Av hela mitt hjärta önskar jag att någon av oss dör innan så sker för den dagen är en av mina värsta mardrömmar.

Anna

Linneas teckning

När Linnea var 12 år ritade hon denna. Hon visar hur det kan vara att känna sig övergiven och utelämnad åt sin förövre. Övergreppen hade då pågått under 4 års tid.

Vuxnas tystnad är förövarens bästa skydd.

Våga lyssna, se och tro.

Passivitet är ett tyst medgivande

Samhället höll mig i sin famn, i sin trygga famn samtidigt som den viskade i mitt öra att ingen någonsin skulle få skada mig på något sätt. Den talade varsamt om att det fanns något som mänskliga rättigheter och att ingen någonsin skulle ens få kränka mig. Varje dag så somnade jag till samhällets ljuva viskning om min trygghet och mina rättigheter. Åren gick och jag växte som person samtidigt som jag blev äldre, jag ville sprida orden om hur samhället trygga famn hade omfamnat mig under mitt liv och hur dennes ljuva viskningar kunde ge mig rysningar av den absoluta trygghetskänslan. Jag nästan predikade för andra om hur allt var i mitt trygga land om hur underbart det var att tillhöra just mitt samhälle där tryggheten var en prioritet och där jag kunde leva fritt.

Det var som en underbar dröm tills den dagen då jag väcks upp av att jag springer för mitt liv med vårt barn samtidigt som jag talar med polisen över telefonen och hon säger oavsett vad så vänd dig inte om, spring bara spring. Jag sprang samtidigt som jag kunde känna hur samhället höll min hand, jag kunde höra hur den hejade på och talade om att det här var det bästa beslutet för barnet och mig. Det gav mig så mycket styrka att jag sprang och gömde mig, sökte hjälp och kunde då plötsligt känna hur samhället sakta började släppa taget. Jag kände hur den tryggheten som samhället alltid gett mig sakta gled ur mina fingrar. Jag skrek desperat efter samhället att komma tillbaka och skydda oss som ett barn förtvivlat skriker efter sin förälder när de söker tröst. Jag bönade samhället att skydda mig såsom ett barn ber sin förälder att skydda en när något hemskt har hänt men samhället fanns ingenstans. Den hade släppt taget, den kunde inte längre skydda mig, den kunde inte längre tala om att mina

rättigheter var viktigast men värst var det nog när samhället helt plötsligt sa att barnets rättigheter inte har någon betydelse.

Individen som hade erkänt vissa saker i inspelningar, individen som folk hade sett kränka mig, individen som utförde psykiskt och fysiskt misshandel mot både mig och barnet, individen som själv hade sökt hjälp för det vi utsattes för hade inte lika rättigheter som mig och barnet utan mer. För nu talade samhället om för mig att det den alltid skulle skydda mig så länge jag hade tillräckligt med många vittnen när denne tog stryptag, tillräckligt med vittnen när den gav sig på barnet. Våra ord väger lika tungt som en fjäder för visst lyssnar samhället på vad vi har att säga men den tror inte på vad vi har att säga.

Så nu står barnet och jag i en pöl av maktlöshet, barnet tittar nu på mig precis som jag tittar ständigt på samhället. Jag kan se besvikelsen i barnets ögon, jag kan höra desperationen i barnets röst när den bönar mig att inte låta barnets ena förälder ge sig på den igen och hur otröstligt den blir när den plötsligt kommer ihåg hur ont det gjorde. Min själ, mitt hjärta och mitt psyke är redan trasig och har suttit fast med tejp som har bestått utav min kärlek till barnet och behovet att skydda den såsom jag hade hoppats att samhället skulle skydda mig. Jag känner att det lilla ork som jag har haft börjar lida mot sitt slut, det hoppet som jag har haft för förändring har omvandlats till hopplöshet och våra rättigheter upplevs nu som en illusion.

Barnet ber mig om hjälp så återigen står jag här och skriker som ett litet barn och bönar efter hjälp, inte för mig själv utan för det lilla oskyldiga barnet vars ljus sakta släcks samtidigt som samhället tittar på i tysthet, vissa skakar på huvudet men Ingen gör något. De står bredvid paralyserade, handlingsförlamade och bara tittar på. Som om vi vore en film eller något överkligt där det

räcker med att tycka att det är fel utan att göra något konkret. Dock väljer samhället att säga, det är ditt ansvar att skydda ditt barn men vi kan inte hjälpa dig skydda den, du står ensam i den här striden.

Nu står vi här, där jag ber till dig som är en del av samhället att skydda det här stackars barnet, ge den tryggheten som jag fick växa upp i, låt den få somna till samhällets ljuva viskning om dens trygghet och rättigheter. Låt den få uppleva rysningarna och att få känna stoltheten över att få tillhöra ett samhälle där just den som individ är värd något och låt aldrig någon förstöra den trygghetskänslan och dennes tro på oss som samhälle.

Jag står här på mina bara knän och ber för att du ska hjälpa till att barnet ska få vara ett barn, alla barn förtjänar ett värdigt liv.

För Passivitet är ett tyst medgivande.

LV

15136 anmälningar

41 anmälningar per dag

gjordes 2016 om brott mot barns frihet och frid.

Detta inkluderar människohandel både för sexuella och andra ändamål, grov fridskränkning, olaga hot och förföljelse samt ofredande **mot barn under 18 år**.

Han

Hans isblå ögon
hypnotiserar mina bruna,
mina mjuka läppar
förförs av hans sträva.

Uppståndelse till livet
skapas i denna passion
där tomheten
som slukade mig
fylls av livsglädje.

Hans ömhet
får mig att blomma,
ger mig efterlängtade vingar
jag inte vetat att jag saknat.

Blodet fullkomligen forsar
genom mig
då hjärtat slår fortfarande
vid ett ord, en blick
eller en kyss.

Ida

Myter om sexualbrott

I vårt arbete med anhöriga till utsatta barn och unga och vuxna som blivit utsatta för våld och sexualbrott får vi ofta höra berättelser om bemötande och skapande av myter.

De vanligaste myterna som vi möter och som vi ser ofta i samhället är:

- Det är bara män som utsätter
- Det finns inte i vår kultur
- Barn hatar alltid sin förövare
- En farmor kan inte göra så
- Kvinnor kan inte utsätta barn för sexualbrott
- Pojkar/Män kan inte bli utsatta
- Barn hittar på så mycket
- Barn är alltid rädda för sin förövare
- Barn leker sådär
- Man behöver inte bearbeta, bara glömma
- Detta påverkar inte i vuxenålder

Det kokar i mig

Det kokar i mig, vad har vi för jäkla lag
Skall barn behöva ha det såhär varenda dag
vi förhandlar om världens barn men glömmer
att i vårt land det mycket skit sig gömmer

Han är inte många år och vill så gärna vara
En helt vanlig skolgrabb med kompisar bara
Men först satt övergreppen för honom stopp
Han bad ej att lida för nån vidrig snopp

Hans dagisvistelse blev stoppad, för nåt hände
Gud vet vad, livet snabbt och tragiskt vände
Han ville inte leka, busa och vara glad som vi
Han ville bara skrika, gråta och slå sig fri.

Han får ingen hjälp det finns inte resurser till
hjälp i skolan, fast han inget hellre vill
än vara som alla lyckliga ungar små
Hur skall det sluta, säg hur skall det gå

Han försöker berätta, men ingen tror
att allt detta skit på övergrepp beror.
Han har rätt till sitt liv, rätt till sin kropp
Vi måste på eländet omedelbart få stopp

Gitta

Själv mord

Själen, själ min själ
är sårad, ångesten kommer
och går, depressionen
kommer och går men
utsidan visar ett leende, ögonen
visar ett leende.

Rörelsen visar
glädje men i mitt
hjärta gör det ont.

Bränns och skrattet
utifrån visar att

jag mår bra men
det är inte det jag vill.

Jag vill, jag vill må bra
och att det onda går ur men hur?

Jo, att någon ger mig ett leende
ett ärligt leende och

håller om mitt hjärta och säger
du kommer att må bra igen
de är inte mycket att medge.

Ahmed Omar

Av de 9364 anmälningar om **sexualbrott mot barn** som gjordes under 2016, ledde 2137 av dessa till åtal.

Av de 2137 anmälningarna som ledde till åtal och togs upp under rättegång, resulterade 738 av dessa till en fällande dom.

Kära mamma

Kära mamma, får jag vila mitt huvud mot dig?

Kära mamma, ger du mig den kram jag drömt om för alltid?

Jag drömmer om trygghet, dagen jag får en fast punkt jag kan kalla hemma. Kalla mitt. Men där trygghet finns, som inte bara kommer inifrån mig själv. Från det jag skapat. Från det jag var tvungen att hålla innanför min hud och det som jag tror är jag. Jag har en mur som håller allt innanför, så att det inte pyser ut. Men det finns bara så mycket en människa kan bära. När droppen faller vet jag inte vart jag ska ta vägen. Vart jag kan ta vägen. Jag gör det jag kan. Jag skriker, jag hotar, jag sparkas och jag slåss. För att du inte ska se hur liten jag egentligen är, för att du inte ska se hur ont jag har. Jag försöker att visa att jag kan klara allt, jag har gjort det hittills och ingen kan ta det ifrån mig. Jag biter för att jag måste. För att jag alltid har gjort det, hur går det annars till?

Jag är min trygghet. Jag är mitt fängelse. Litar jag på mig vet jag vad jag får, men när det brister hatar jag mig själv mer än något annat i livet. Skulden och skammen är inte hanterbar. Min överlevnads taktik får mig att hata mig själv.

Hur blev jag så här? Eller har jag alltid varit så?

Var är min trygghet? Jag är på flykt för att ingen kan hantera mitt sätt att överleva.

Bli inte rädd för mig, jag vill bara bli älskad.

Snälla, älska mig, akta så att jag inte slår dig.

/Se mig

Tunnelbanan

Ensam går jag i en tunnel utan slut
omringad av människor och jag kan ej ta mig ut.

Jag letar och letar
men finner ej svar

Vart kan jag stanna
Kan jag ta mig av!

När jag öppnar ögonen och ser mig omkring
Sitter där människor som om de satt i ring

Jag inser då att någon är som mig
någon som sitter där en helt vanlig tjej

Hon tror att hon sitter så ensam där

Så jag ställer mig upp och visar vem jag är.

När man blundade går i en tunnel utan slut
öppna då ögonen så kan vi ta oss ut.

Amanda

Illustration – Ensamhet

”Att ha värk gör ont men att inte bli trodd gör ondare.”

- Flicka, 15 år

Ritad av **Karolina Bergenwall.**

www.karolinabergenwall.se

Sanningens käftsmäll

Nu händer det igen,
Förövarens segerdansen slår
till igen.

Finns det inget slut?
Åren har gått, 18 år!
Och hans segerdans
fortsätter ju ändå,
hur är det möjligt.
Ännu en fest,
en släktfest och jag är inte
bjuden!

Men han är bjuden,
varför då?
Han är ju farbror till flera.
Han måste ju få komma!
Bjud inte henne,
då kan vi blunda.

Blund.
Blunda för sanning.
Blunda för det onda.

Det onda.
Det onda som HAN gjorde.
Ännu en fest som han får gå
på men inte jag.
Vem straffas?
Inte han utan jag!
Hur länge?
Livet ut.
Av vem?
Min släkt.
Dom som borde funnits
båda då när det hemska
hände!
Dom finns inte heller nu..
Sanningens käftsmäll slår
till igen...

/Z

Enda vittnet

Två öppna ögon när resten av världen blundar.
Två lyssnande öron när resten av världen stänger
skriken utanför.
En vit lurvig päls som kramar henne när hon inte
orkar mer.

Snön låg kall på marken, träden kala ovanför. Han stängde dörren om henne och hon såg sin mamma försvinna allt längre och längre bort. Gråten kom i halsen när hon tittade upp mot de lysande lyktstolparna som susade förbi i bilens fart. Det var kallt och de få träd som stod vid väggkanten var avklädda, nakna efter vindens framfusighet och snöns första flingor låg tätt ovanpå. Hon kunde likna sig vid träden? Lika kall och naken...

Pappans fingrar skulle smeka hennes kropp . Pappans äckliga fingrar skulle smeka hennes nakna kropp. Hon skrämde bort den hemska tanken och kramade hårt sin vita gossekanin. Kaninen visste men kunde inget säga eller trösta henne från detta svek. Sedan, efter att pappan hade utfört sina övergrepp och fått det han önskat sig, bad han om förlåtelse och köpte en docka eller nalle åt henne. Hon ville ha någonting annat, inte en nalle eller docka. Hon ville ha frihet, hon ville ha tillbaka sin själ, sitt hjärta. Hon ville att han skulle försvinna, men ändå inte, han var ju hennes pappa, och förresten hade han sagt till henne att detta är något alla pappor gör med sina döttrar, bara för att visa att de älskar dem. Kaninen hade sett allting, men kunde ingenting göra, den kunde inte stoppa det som skett.

Väl hemma var hon trygg. Inte trygg- men trygg. På natten kunde hon inte sova, hon drömde om pappans händer och om hennes nakna kropp. Hon skrek för att det gjorde ont, hon skrek för att

hon var rädd. Mamman höll om henne ovetande . Hon visste inte varför skriken kom, inte varför hon aldrig sov. Mamman badade flickan en dag.

Det var ännu kallt och snön låg tät. Flickan grät, hon grät och grät. Hon berättade för mamman om pappans äckliga händer, hennes nakna kropp och allt svek, allt hemskt hon varit med om. Hon fördes till olika doktorer, alla hade samma svar. Hon hade nu berättat för dem också.

Hon visade stora tecken på ångest, hade börjat bita sig själv och andra.

Hon gjorde sig själv illa för att lindra smärtan i hjärtat. Polisen trodde på flickan fast pappan hade sagt att det var hennes fel . det var hon som var skyldig, hon ville, inte han. Pappan dömdes aldrig, polisen hade inte tillräckligt med bevis, de kunde inte döma till hennes ord.

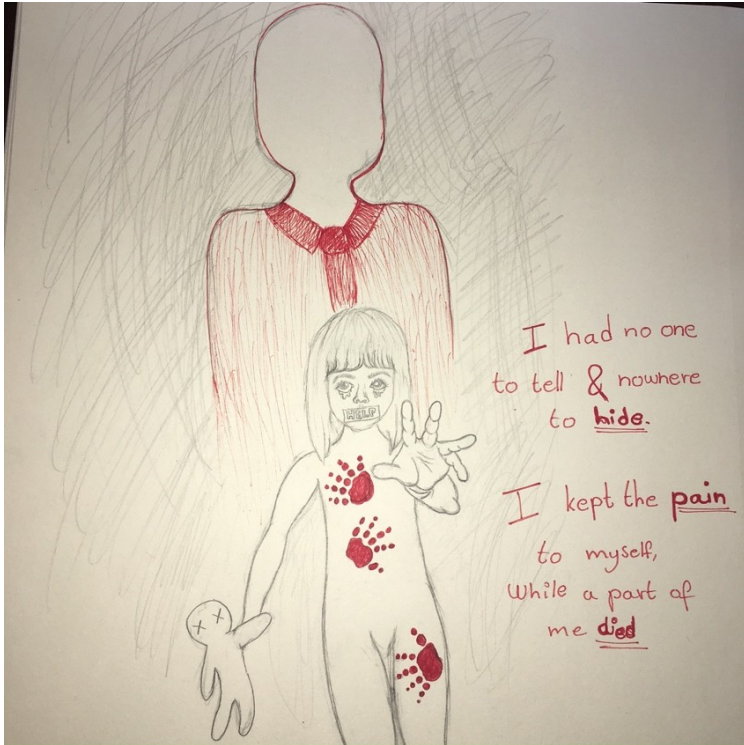
Det fanns inga vittnen, bara en lurvig vit kanin...

Amanda 13 år

Endast 4 % av de anmälda sexualbrotten leder idag till en fällande dom.

Just för att det saknas vittnen...

Illustration – I had no one to tell

Ritad av **Varinia Areas Cerna**

Vuxnas tystnad är förövarens bästa skydd.

Jag vill inte

Buss
Stånd
Kåt
NEJ!

Blod dunkande i ultrarapid

Rörelser
Kön mot kön
En mans bröstorg
Tryckt mot min

Han, 30 år
jag, 14 år

Fly
Förföljd
JAG VILL INTE!
Försvar
Spring
Följer han efter?

Ögon
Ser någon?
Vad som precis har skett?

Malin

Gro Gröna ärta, Gro!

Nere i mörka jorden
Väntar du på orden.
-Vad är det som har hänt?
I det låg magisk kraft latent.
Det som händer efter de.
Går med ögat ej att se.
Men första andetaget
är djupt och långsamt draget.
När ljuset nuddar gråten kind.
Föds växtkraft och framtids vind.
Ingen äro annans fel.
Från osynlig till trasig, hel.
Gro gröna ärta gro
Ovan efter finns framtidstro.

Till min bästa vän <3

Illustration – Dödens korsning

Ritad av **Emma S**

**Håll inte en tyst minut för våra utsatta barn
– utan skrik så högt du kan!**

Reser mig alltid

Livet har brutit mig många gånger. Den har visat mig saker och ting jag aldrig velat se. Jag har upplevt sorg och misslyckanden men en sak är säker. Jag reser mig ALLTID igen oavsett hur jobbigt det är

Shamm Salih

Flashbacks

Flashbacks som ringer i öronen
Tvång och isolering
Slag och övergrepp
Jag kan inte spjärna emot.

Vill inte höra,
inte se,
inte känna,
vad minnena gör med mig.

Flashbacks.
Jag ser dem,
känner, hör, andas
Hela jag förvrids i plågor

Jag är där igen.

Ahmed Omar

FN:s Barnkonvention

FN:s Barnkonvention om barnens rättigheter består av 54 artiklar. Det är som en lagbok för att skydda världens barn och låta dem få en bra uppväxt.

Alla artiklarna är lika viktiga!

Några av dessa är:

- Ett barn är varje människa i världen upp till 18 år.
- Alla barn har samma rättigheter och värde.
- Barnets bästa ska alltid komma i första rum.
- Varje barn har rätt att överleva och utvecklas.
- Varje barn har rätt till ett eget namn. Och om det är möjligt att veta vilka deras föräldrar är.
- Ett barn har rätt till båda sina föräldrar. Om hen själv vill!
- Ett barn har rätt till lek, vila och frid.
- Barn har rätt att skyddas mot alla former av sexualbrott.
- Ett barn som blivit offer för vanvård, utnyttjande eller annan omänsklig behandling ha rätt till hjälp.

Barnkonventionen blir svensk lag 1 januari 2020.

Mannen med repet runt halsen

Han gick med tunga steg fram till, avrättnings platsen.
Han hoppades vid gud att hans vänner skulle befria honom, från döden.

O'connor ryste till... vilket hemskt men betydelsefullt ord.
Han hade rånat världens rikaste man och nu fick han ta straffet..
han hade frågat ödet om han skulle misslyckas med att råna Jerymias Smith, ödet hade sagt ja och samtidigt sagt att han skulle hängas nu eller senare men ändå med samma snara...
Men han hade blivit för arg för att strunta i varningen, när grabbarna i hans gäng kallat honom fegis, så han hade gått med på att råna Mr Smith och nu var han här..Will O'connor, tittade upp mot himlen. Den var ljusblå och solen sken. Vilken härlig dag att dö på, tänkte han och kom att tänka på när hans far hade ropat att han skulle få en vacker dag..det var strax innan han dog, ja eller snarare när Will hade dödat honom. Han hade alltid behandlat Will som en sophög och nu har han fått betala.
När snaran kring hans hals, drogs åt, drog han in ett djupt andetag, som sedan skulle bli hans sista.

- Du , banditen Will O'conner, är dömd till döden. Härmed förklarar jag att domen kan påbörjas.

Han ramlade ner genom hålet och var tvungen att flämta åt sej all luft..vart enda andetag var viktigt och betydelsefullt.

När han var nära att sjunka in i döden hördes ett pistolskott, och sedan när Will vaknade låg han i en liten säng som kryllade av löss. Han hade fortfarande snaran runt halsen, och skulle behålla den där som bevis på att ha undgått ödet och döden, och samtidigt för att inte samma snara ska användas att döda honom..

Grabbarna hade räddat honom från döden! nu kunde han fortsätta med sitt liv.

När han delade med av sin glädje och tackade dem, var de blyga och sa att Will skulle ha gjort det samma för vem som helst i gänget.

4 år senare, när Will och hans grabbar utplånat en hel by, blir de jagade av grannbyn, rider de på flykt.

När Will O'conner red fram och vände sej om för att se om han undanflytt faran, stannade plötsligt hästen och Will flög framåt. Han ramlade ner för ett litet stup. och innan han landade på marken, fastnade repet kring hans hals i ett starkt träd som inte gav vika för hans vikt.

Han kunde inte andas och den här gången kunde inte nån av hans vänner hjälpa honom.

Han kippade efter luft. Varje andetag var ansträngda och innan han dog kom han och tänka på den där gången när han frågat ödet, och vad ödet svarat.

Hans slutgiltiga tanke var: Ingen undkommer ödet!

Anonym, 13 år

Tystnad är förövarens bästa skydd.

**Vuxnas tystnad är
förövarens bästa
skydd.**

Vänskap

Vänskap betyder allt för mig
Hoppas du också tycker så
Vänskap betyder du och jag
Att vara tillsammans för evigt till slutet

Vänskap kan betyda allt
Vänskap är början på något nytt
Jag och du det är menat att vara sant
Vänskap är som solen och månen

En vän kan vara vad du vill att en vän ska vara
Du och jag kommer alltid att vara vänner
Så länge vi lever kommer vänskapen att stanna
Du och jag tillsammans för alltid

Vänskap betyder förtroende för mig
Jag hoppas att det alltid kommer bli
Jag kan alltid räkna med dig
Hoppas du känner samma sak

Iggelo

Alla barn har rätt att få vara barn.

Den tysta flickans skrik

Hon är 6 år när hennes kompis säger ordet hon inte känner till. Hon förstår att det är ett sådant ord mamma och pappa inte skulle tycka om att hon säger. Hennes nyfikenhet gör att hon frågar sin bror. Hon har en storebror som är nästan lika vuxen som mamma och pappa. Han vet säkert. Hon tar chansen att fråga honom när de två är ensamma. Han meckar med sin moped och ingen vuxen är i närheten. När hon frågar om ordets betydelse och dessutom frågar om de två kan göra så, är det första övergreppet ett faktum: Hon ligger i uthusrummets säng. Hon är alldeles naken. Han ligger helt naken ovanpå henne. Han är tung. Hon har svårt att andas. Det känns inte bra. Hon skäms. Hon är rädd att någon ska komma. Det är hennes fel att hon ligger här. Hon frågade. Hon kan inte röra sig. Kroppen är orörlig. Vad är det här? Vad händer? Ska det vara så här? Frågorna blandas med skräck, skräcken som förlamar henne. Hon kan inte röra sig. Hon kan inte prata.

Det första övergreppet följs av fler och fler och fler. De blir mer och mer avancerade och mer och mer frekventa. Han manipulerar henne: *Det* är något *de* gör och som måste vara hemligt för annars blir mamma och pappa arga. Hon tycker det är lite spännande med hemligheter även om något säger henne att det är fel det som händer. Hon känner också skuld och skam för det var ju hennes fel att det började. Hon tror en period att allt är som det ska. Hon tror att alla äldre bröder gör så med sina systrar. Han ser till att bli lämnad ensam med henne så mycket som möjligt. Han gillar fällor för henne och när hon inser det, är det för sent. Han t o m hämtar henne hos dagmamman vissa eftermiddagar för att de ska vara ensamma innan mamma och pappa kommer hem. Övergreppen är hennes vardag.

Allt eftersom hon blir äldre, förstår hon att det som händer är fel. Det är något vuxna gör, inte barn. Hon minns att det var hennes fel att det blev så här, men är beredd att ta föräldrarnas ilska. Hon bestämmer sig för att berätta för sin mamma. Hon frågar mamma när de är ensamma: "*Hur blir barn till?*" Det vet hon redan, men frågar ändå, för att ta sig in på ämnet. Mamma svarar något vagt. "*Så gör X med mig när pappa och du inte är hemma.*" "*Det kan jag väl aldrig tro*", svarar mamma.

Ja, mamma kan inte ta in det hon säger och övergreppen fortsätter. Så gott hon kan håller hon sig borta hemifrån eller tar med sig kompisar hem. När han inte heller låter dem vara ifred, utan visar sig avklädd för dem och lockar till kläd-av-lek, slutar hon vara med kompisar. Hon är ensam och vet vilka eftermiddagar hon kan vara hemma och vilka hon behöver hålla sig borta. Ofta ”hälsar hon på” mamma på jobbet och går hem med henne. På kvällar och helger följer hon med mamma och pappa överallt.

Det sista övergreppet innehåller både oralt samlag och fullbordat vaginalt. Hon ska fylla 11 år om några månader. Hon vet att hon kan bli gravid om detta fortsätter. Hon säger ifrån! Hon säger nej och hotar med att berätta för mamma. Det är en chansning och ett tomt hot men i kombination med att hon håller sig borta hemifrån, förhindrar det fler övergrepp.

Flickan utvecklar komplex PTSD. Hon insjuknar om och om igen i depression. Hon har ångest och social fobi. Hennes självbild är orättvist hård och negativ. Hon utvecklar ett tröståtarbeteende och blir mer och mer överviktig. Hon kämpar hårt genom skolan som en duktig flicka ska. Hon utbildar sig på högskolan och jobbar men faller igen och igen och igen. Såren gör sig påminda och de gör ont. De gör så ont att livet bara blir en smärtsam strid i ständigt underläge. Flickan är vid liv men hon lever inte.

Anna

**Den mest kärlekslösa
handling ett barn kan
utsättas för är
sexuella övergrepp.**

Jag var ett barn

Jag var ett barn
Ingen lyssnade på
Jag var ett barn
Alltid så speciell då
Jag var ett barn
Så snäll, så söt
Jag var ett barn
Vilken ängel som aldrig röt
Jag var ett barn
Som aldrig sa nej
Jag var ett barn
Som aldrig skyddade sig

Jag var ett barn
Som trycktes ner
Jag var ett barn
Som inget ser.

Malin

Maskrosbarn

Du kan sparka och slå,
Jag ställer mig upp ändå.
Det finns inget jag kan inte klarar av,
För jag är ett maskrosbarn.
All smärta som finns i mitt hjärta,
All skit men ändå tog jag mig hit.
Jag var barnet som hamna i skiten.
Det du gjorde mot mig, finns alltid kvar.
Jag glömmer aldrig hur det var. Det känns inte rätt.. men nu
lämnar jag denna värld i en djupa tår.

Shamm Salih

Ljuger barn om övergrepp?

En socialarbetare fick frågan och svarade:

-- Ja, ofta. De säger att det inte har hänt när det har hänt.

Ur Ecpats skrift "Upp till ytan"; 1999

Sanningen som ljus

Sanningen
är det ljus vi
kan bära om
vi vågar

I varje ord
och handling
finns valet
att vara sann
Så länge man inte
ger upp så har man inte förlorat
det man gör eller ser
Dessa val
blir nycklar
till de dörrar
som väntar
att bli öppnade

På detta sätt
kan jag träda in
i mitt eget liv och förändra mina
sorger som hänt mig
ändra allt förändra allt och ge mig ett nytt liv av glädje och
kärlek.

Ahmed Omar

Vrede

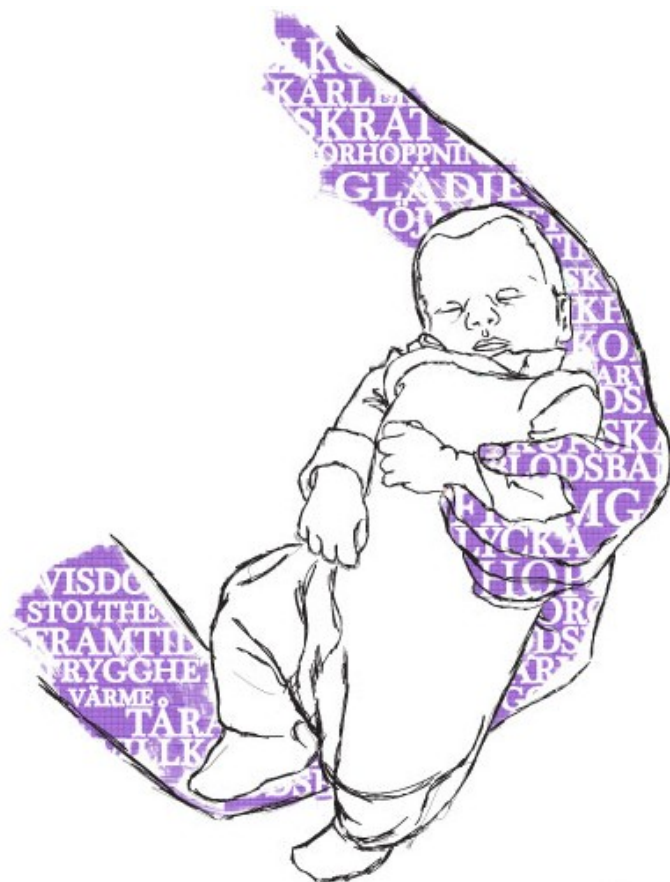
Hjälplös vrede,
spelat lugn.

Vrede så stark
att skriket hopar
sig i halsen
och magen
vrids i brutal smärta
medan hat
blandas med blod
och tårar med ångest.
Ord som inte
tas in
utan flyger långt bort,
förlorade.

Dit ingen når
bildas hat, avsky
och blir en flykt
från det spelade lugnet
och den falska kärleken.

Ida

Ta hand om våra barn – de är vår framtid!

JL

**Det går inte att tysta
ihjäl övergrepp, bara
pratas ihjäl.**

Kärlek

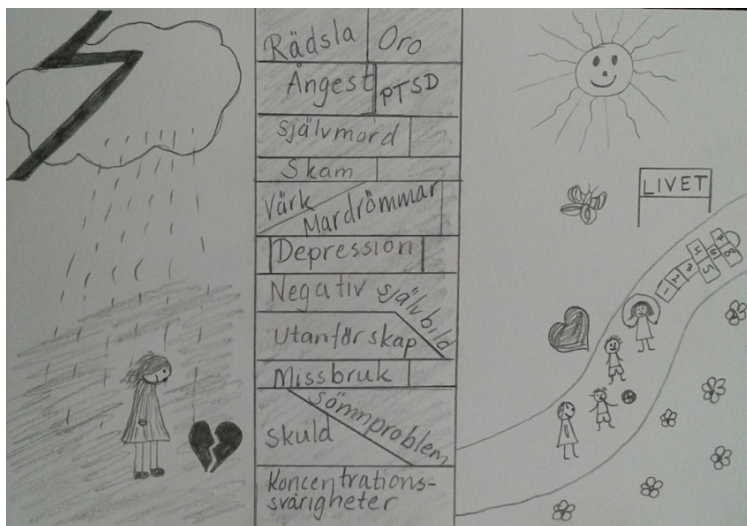
Ett ensamt hjärta
en förlorad själ
Vilsen i världen
folk vill mig väl
En öppen plats utan tid och rum
Ett gråtande ansikte
En röst så stum
Tårka bort tåren
Skratta ett tag
Kroppen känns ej längre så svag.

Jag behöver kärlek
Så krama mig hårt
Älska mig
Förstå mig
Håll om mig
Jag älskar dig

Amanda

Illustration - Konsekvenser

Ritad av Anna

Även om det inte alltid känns så, så går det att må bra igen. Det går att bli hel och att lära sig leva med det som har hänt.

Kom ihåg – det är **ALDRIG** ditt fel att du har blivit utsatt för våld och/eller sexuella övergrepp. Aldrig. Skulden hör hemma hos förövaren, oavsett hur övergreppen gått till. Det handlar inte om vad du hade på dig, om/hur du sa nej, varför du inte berättade, osv.

Det är aldrig ditt fel.

Att våga

Polis, polis
Berätta för mig
Gjorde jag rätt
Tänk om jag mindes fel
Tänk om jag överdrev
Det var så länge sen
Det känns så konstigt
Att läsa mina ord
På ett vitt papper
Med en brottsrubricering på

Så rädd
Kan inte tänka klart
Ryggen mot ingången
Polisen emblem på dörren
Andas och försöker samla mod
Går in
Ta en nummerlapp
Går fram till receptionen
Förklarar
Väntar

Yrsel
Illamående
Måste spy
Vart ligger toan?
Jag vill inte

Möter två polisers blickar i entrén
Vad gör hon här?
Vad har hänt?
Hur mår hon?
Egentligen?

Vad kommer polisen att fråga?

Tänk om jag inte kan svara
Tänk om de inte tror på mig
Tänk om jag bryter ihop
Svimmor
Spir
Får panik

Varför gör jag det här?
Det är ju inte lönt
Kommer att läggas ner med en gång
Sexuellt ofredande av en fjortonåring
Låter som ingenting
En struntsak
Att inte bry sig om
Att inte må dåligt över

Hade det spelat någon roll om jag sagt att han hade stånd?
Att han tänkte våldta mig
Det förstod man ju
Men det är ord
Jag inte kan uttala
Bara tänka

Det hade varit så enkelt
m han bara lämnat mig ifred
Den där dagen
Eller att jag i alla fall tog en senare buss

Tänk om jag mindes fel
Men det spelar ingen roll
Brottet kommer aldrig kunna strykas.

Malin

ATSUBs sommarläger och konstutställning

”Våra barn som berättat om hemskheter och svek har varit på läger med bus och lek.

Vi badade, sjöng och hade det jättebra vi skojade och målade varenda da.

Vi fick gulla med hästar som vi borstade på och med rosa löshår vi prydde svansar också. Att använda havregryn till både bröd och måleri det var något nytt och kul tyckte alla vi.

Vi testade i sandlåda och rabatter på att gegga med färg för att våra konstverk få. Till sist tog vi socker för att måla me och resultatet av detta kommer ni att få se.”

Konstverken från lägret visas upp på vår konstutställning på Mange Art den 20 november.

För mer info om sommarläger och konstutställningen se vår hemsida www.atsub.se

Du lärde mig älska

Jag kom från öst och väst
en vilsen själ jag var
visste inte vart jag hörde hemma
och jag minns det ännu i dag.

”Du lärde mig älska
ja, du gav mig en kärlekssånk
Den är fylld av glädje
den inspirerar mig
var enda gång.”

Du kom som en utsträckt hand
ren ner alla murar av krav
förgyllde mig med ljusa minnen
ja, Du visste vad jag behövde ha.

Som en solsken som bländar mörkret
det är Du för mig
Du gav mig hopp om livet
Vilken vän, ”Kan man tänka sig”.

Denny

Tavla – Ett livsverk

En gåva som hänger på väggen i ATSUB:s lokal.
Verkligen ett livsverk.

Gjord av **Aman**

Jag accepterar men måste jag förlåta?

Det finns en skugga, den är nästintill obefintlig men den är där. Följer mig och gör sig ibland påmind. Ibland är det lite småhjärtligt och visar på utveckling och diskrepans som jag har gjort och klarat i mitt liv och ibland som en brutal kalldusch, när jag minns saker jag inte processat lika mycket som det grundläggande.

Det förvånar mig ibland att den är där, för jag glömmer bort den. Den aklimatiseras in i mitt liv, mina handlingar, mina rörelser, mina tankar och min person överlag. Jag balanserar ganska bra på en stig där skuggan inte syns särskilt bra. Men sen råkar det bli lite vingligt och jag råkar trampa utanför, då tillkännager sig skuggan.

Jag pratade med en vän med liknande erfarenheter. Och han talade om förlåtelse och vi diskuterade det ganska ingående och ganska affektfullt om än rationellt. Behöver man förlåta? Vi har båda fått ett bemötande där människor önskar av oss att vi ska förlåta. Det är intressant. För jag kan inte förlåta. Kanske, som min vän sa, är det viktigt för dem att förlåta, och kanske vill de även att vi ska förlåta för att de definierar, och likställer, förlåtelse med acceptans och att gå vidare. Utan förlåtelse kanske man inte kan det? Är det så de menar?

Jag har accepterat. Till viss del gått vidare. Med ”till viss del” menar jag att jag har gått vidare på bästa sätt, lärt mig att acceptera min bakgrund och de aspekter i det som påverkar mitt liv idag. Men jag påstår att jag inte kan förlåta. För att han och det han gjort är skuggan. Han är skuggan och jag kommer aldrig att bli av med honom och hans handlingar. Och det är okej. Till viss del och resten av den delen är det jag inte kan förlåta honom för.

Det är okej för att jag har vänt det, jag har vänt något fruktansvärt till något bättre, där jag har använt den för att utvecklas, söka ”sanning” i vad som hände mig, hur det påverkat min familj, sett hur det kan användas i arbetet med andra som varit med om liknande. Därför är det okej. Det finns där men jag har kontroll på det och till och med vänt det till något kreativt, om man nu kan uttrycka det så.

Det är inte okej för att jag senast i förrgår drömde om honom. Att jag var tillbaka inom hans fyra väggar och han bestämde vad jag fick och inte fick göra. Det är inte okej för att min största sorg och kamp under tiden med honom var min ensamhet. Jag var så brutalt jävla ensam och det speglas fortfarande hos mig idag. Ibland känns det som att jag känner mig mer ensam än icke ensam. Kanske är det ett vanligt fenomen idag att känna sig ensam. Ibland är det svårt att särskilja och avgränsa

vad som har med honom och bakgrunden att göra och vad som är "naturlig process i livet". Där gör jag mitt bästa. Jag vill inte vara ett offer, hans offer och jag vill inte ha honom och hans övergrepp och s.k. "uppfostran" att hänvisa till i allt. För allt handlar inte om det. Men ensamhet är förtärande. Det har den alltid varit oavsett om det är relaterbart med min bakgrund eller inte.

Han påstår sig skriva en bok idag, utifrån bl.a. mina dagboksanteckningar som blev bevisföremål i rätten. Han hade hängt upp och sorterat dessa anteckningar runt sin dator där skapandet förmodligen tog plats. Efter alla dessa år, efter ett 3 årigt fängelsestraff (exklusive, 1 ½ år villkorligt), efter att tingsrätt och hovrätt dömt honom för detta, efter att högsta domstolen nekat överklagan och även Europa domstolen, efter 10 års bearbetande, processande, acceptans och familjeutveckling efter att ha haft en sådan far, ex-man etc. så fortsätter han sin kamp. Sitt försök att få rätt när alla sagt att han har fel och att han faktiskt gjort detta. Återigen genom att kränka integriteten. Men också, det är inte mig idag han kränker, det är 12 åriga till 18 åriga mig han försöker sparka på. För det är de dagboksanteckningarna han använder, vilket för mig drar det till en ännu lägre nivå.

Han har berövat mig och min bror en biologisk pappa. Vi hade tur, vi har en förebild, en man som vi kan se som vår pappa och som betar som en pappa ska. Som kunde fylla det tomrum som han enligt blodsband misslyckades med.

Det är svårt att se goda minnen i han som jag kallade pappa förr. Kanske kommer de senare, för någonstans finns de där. Han har trots allt gett oss goda kvaliteter också. Jag och min bror "did good", vi klarade oss bra trots allt. Vissa saker kan jag hänvisa till att "det var ju bra". Men mer än så är det inte än. Men förr kunde jag inte ens göra det så jag tror att det går framåt.

Det är mycket som inte är okej, som speglas än idag. Och tyvärr, jag kan inte förlåta, det betyder inte att jag inte har kunnat acceptera, inse, processa och gå vidare. Jag har gått vidare, det är lite som Harry Potters ärr. Ibland när Voldemort är nära (i mitt fall psykiskt) så sticker det till, annars är det mest bara där, ett minne som har gjort mig till den jag är, som jag ändå kan vara stolt över att ha klarat av - överlevt, som jag kan gömma under en lugg och jobba med när det sticker till. Men nej, jag kan inte förlåta.

Sara

Min kropp är
bara min!

Till storebror

För mig är du stor och kan och vet nästan allt. Du är nästan som mamma och pappa. Jag litar på dig och tror på det du säger och gör. Det måste vara rätt för du är ju stor.

När du började göra Det med mig, blev jag så förvirrad. Det känns konstigt. Det känns fel men det kan ju inte vara fel för du vet vad som är rätt. Min kropp försvinner. Den blir paralyserad. Jag har svårt att andas. Jag vill bara att Det ska ta slut. Ibland går jag t o m till dig för att få Det överstökad. Jag vill också hålla Det borta från mitt rum, min säng. Jag försöker slippa göra Det Värsta. Jag säger inte nej. Det vågar jag inte. Du är så stor och stark. Jag vet att du kan bli arg. Jag försöker lura dig så som du lurar mig, men jag lyckas aldrig. Jag slipper aldrig göra Det Värsta.

Jag känner att Det är fel. Allteftersom jag blir äldre blir jag mer och mer övertygad. Om Det vore rätt skulle man se Det på film eller läsa i böcker eller höra andra prata om Det, men det är tyst. Det är lika tyst som jag. Jag säger inget till någon. Jag skäms. Det är mitt fel att Det började. Det vi gör är fel. Du säger att jag inte får säga något till någon, att mamma och pappa skulle bli arga. Jag säger inget. Jag vill inte ha skäll och dessutom skäms jag. Jag skäms när du hämtar mig hos dagmaman de dagar du slutar skolan tidigare. Hon säger att jag har en snäll storebror och ställer frågor om dig. Jag är alltid på min vakt så jag inte säger något.

När jag tar hem kompisar, ska du alltid duscha. Du klär av dig på ditt rum och går med en handduk till badrummet. De tycker det är kul eller spännande eller pinsamt och fnissar. Det tycker du är roligt. Du lockar dem till lek. Precis som du gör med mig. Det är lek där vi

ska ta av oss kläderna. Jag skäms. Jag är rädd att du ska göra mer. Du säger till mig när vi är ensamma, vem du tycker har den finaste snippan. Jag vill inte att det ska hända mer. Jag ska inte ta hem kompisar mer.

Förra veckan hade vi en praoelev i klassen. Hon är 15 år och går i nian. Jag berättade för henne att jag har en storebror som är 17 år. Hon blev intresserad! Tänk om hon kan bli din tjej. Då kan ni göra Det istället och jag kan slippa. Jag tog med ett foto av dig och visade henne. Hon var inte intresserad längre.

Ibland tänker jag att det vore bra om mamma och pappa skildes. Då skulle jag bo med mamma och du med pappa och Det skulle inte hända mer. Jag kan t o m fantisera om att mamma och pappa skulle försvinna helt. Då skulle jag bo med mormor och morfar och du med farmor och farfar. De bor 30 mil ifrån varandra så då skulle Det också ta slut.

Det är bara som jag fantiserar. Det händer ofta. Det händer när vi är ensamma hemma, innan mamma och pappa kommer från jobbet eller om de lämnar oss ensamma för att t ex åka och handla. Det är en del av livet. Jag försöker slippa men ger oftast bara upp. Även om jag försöker, blir det ändå som du vill.

Från Lillasyster, 9 år

En ungdom i gymnasiet fick uppgiften att rita något som svarar på frågan "Vem är jag?" Hon ritade denna bild och då läraren såg detta kommenterade han: "Intressant."

Det är inte lätt att avgöra vad som handlar om sexualbrott. Detta är svårt att kräva av en lärare. Däremot borde läraren gjort en orosanmälan och/eller kopplat in kuratorn.

Ungdomen har berättat att det skulle ha betytt mycket om läraren hade frågat "Vad menar du med denna?" eller "Hur mår du egentligen?" Att på något vis bli sedd.

Kvinnornas dag

Jag är kvinna.

För mig innebär bland annat att jag är dotter, syster och flickvän.

Med allt vad det innebär.

Men det betyder också att vissa män ger mig smeknamn som snygging, sötnos, hora.

Det betyder också att vissa män tar sig friheten att se min kropp som allmän ägodel.

Att ett nej, inte är ett nej
utan en tillåtelse att tjata lite till.

Det betyder också att jag är rädd
för att gå ensam på vissa platser, vid vissa tider.

Att jag känner skuld
när mitt nej inte ses som ett nej,
för kanske var jag inte tydlig nog.

När jag blir arg
blir jag gullig.
Då är jag söt som socker.
Min ilska räknas inte.
Mina tårar är manipulativa
och jag är ju så känslig.

Jag är kvinna.

Jag är dotter.

Jag är syster.

Jag är flickvän.

Och ibland är jag även allmän ägodel.

Sara

Stå upp för barnen – våga lyssna och tro!

23 730 anmälningar

65 anmälningar per dag

gjordes 2016 angående misshandel mot barn under 18 år.

Misshandel mot barn 0 – 6 år	4 300
Misshandel mot barn 7 – 14 år	11 396
Misshandel mot barn 15 – 17 år	8 034

Din lilla hand

Din lilla hand i min, och livet ler
Säg vad kan jag i livet önska mer
Jag frågar stilla: vem är min skatt
hon svarar med ett lyckligt skratt

Hon tar mig med till lekens land
Hon är mamma, prinsessa ibland
Jag får roller som bov och polis
Eller koka mat på hennes lilla spis.

Hon påminner mig om livets gång
Jag är liten men mormor lång
Men mormor är gammal, hon är skral
att sköta vår Tv och byta kanal.

Hon lär mig allt om dator och teknik
och har en helt underbar mimik
då hon klappar min kind och säger såhär
mormor så himla lös du är

Gitta

Svek

Jag glömmer aldrig synen
trodde inte mina ögon
I hallens skåp
hängde mina underkläder

Han hade rotat
igenom min garderob
Jag ifrågasätts för plaggen
dom ansågs olämpliga

Förstod inte reaktionen
kände mig kränkt
Med vilken rätt
gör man såhär

Jag kände mig äcklad
tyckte jag var billig
Jag var som mamma
en hora på samhällsbotten

Mamma stod bredvid honom
som hans instämmande eko
Jag känner starkt förakt
för hans sjuka övergrepp

Ahmed Omar

Vad skulle du vilja säga till de barn som inte har det så bra?

Du kan skrika på polis
så får du hjälp, om han
inte har mycket att göra.
Bara han hör eller inte.

Pojke 7 år

De kan springa hem till
en kompis och gömma
sig.

Flicka 4 år

Stopp din kropp är din,
det har mamma sagt

Flicka 4 år

Kanske blir jag en sån
som hjälper barn när jag
blir stor

Pojke 8 år

Man kan tala med Gud
om han kan göra något
eller inte

Flicka 9 år

Det är inte bra man får
inte slåss

Pojke 4 år

Man skall lyssna på barn
har någon vuxen sagt
men det gör dom inte.
Man får nog tala med
kungen tror jag. Man kan
försöka om det går Man
kan inte gå hem till
honom heller.

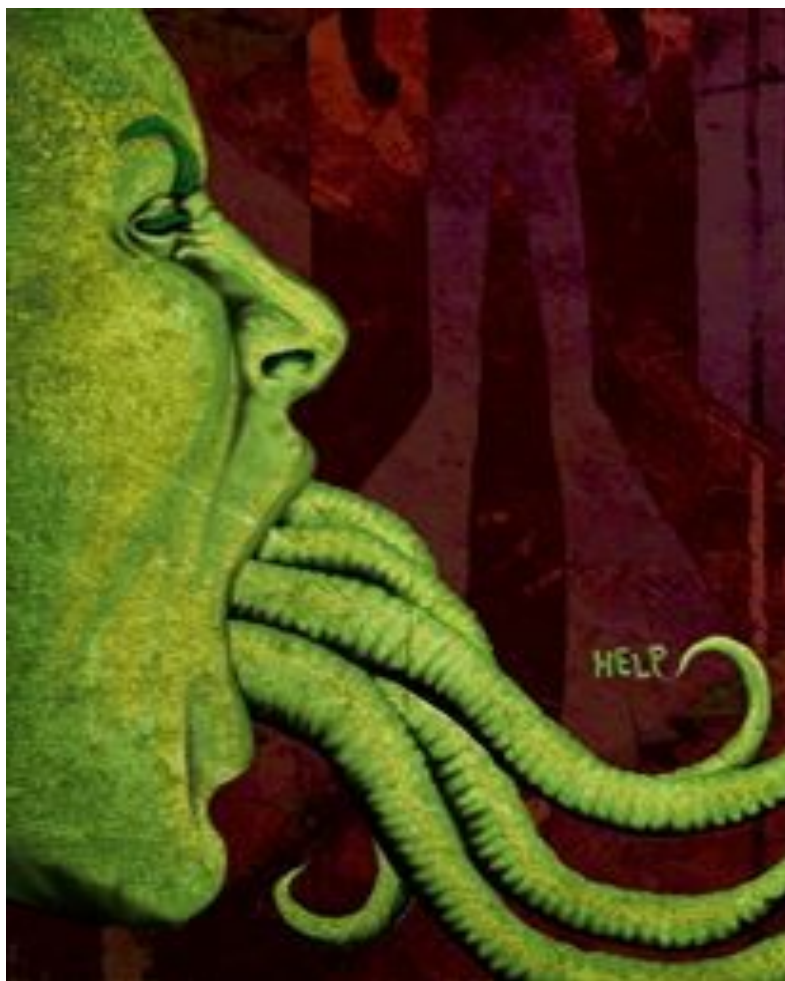
Pojke 7 år

På mitt dagis var en pojke
som rev mig i håret men
han har slutat nu. Det
tycker jag är bra

Flicka 4 år

Illustration - Tysta skrik

Ritad av **Jonas Laouini**

SKOGENS HEMLIGHETER

Jessica såg sig omkring i den kalla skogen. Det var alldeles tyst. Det enda som hördes var trädens susande, grenarnas svajande och bladens prasslande varje gång vinden tog tag i dem och slog dem mot varandra.

Det var kusligt och hon andades hårt.

Då hörde hon en gren som bröts bakom henne. Hon vände sig snabbt om men ingen var där. Nu hörde hon en annan gren brytas precis bredvid henne. Hon tittade dit men det var ingen där. Nu var det inte längre hjärtat som pumpade blodet i hennes kropp utan skrällen.

Jessica kände hela tiden att någon iakttog henne men kunde inte avgöra från vilket håll iakttagaren var.

Plötsligt stelnade hon till och höll andan. Någon stod bakom henne! Hon kände andedräkten i nacken och den var iskall.

Hon slöt ögonen och började sakta be en tyst bön.

När hon öppnade ögonen så såg hon en liten flicka stå framför henne. Den lilla flickan såg så vilsekommen ut.

Hon hade stora ögon och ljust änglalikt hår.

Hon tittade på Jessica utan att se henne. Ögonen var alldeles glansiga. Plötsligt dök det upp en pojke som såg ut att vara äldre än flickan. Pojken hade smala elaka ögon och samma ljusa färg på håret som flickan. Först nu såg Jessica att pojken hade en kniv i handen. Han höjde den över huvudet och högg den i den lilla flickans kropp.

Jessica ville springa fram till dom men kunde inte eftersom benen blivit stela.

Flickan låg på marken och grät av smärta. Vid det andra knivhugget hördes ett skri som ekade i hela skogen.

Jessica slutade inte skrika när hon insåg att det var hon själv som skrek.

Hela hennes kropp hade blivit konstig. Jessica kunde inte röra någonting utom huvudet.

Hon såg ner på sina ben och till sin förfäran kände hon hur de sjönk ihop i varann och hon lyckades sträcka upp armarna innan de också stelnade till så det var omöjligt att flytta dom. Ho lyfte blicken till barnen. Nu fanns det inte bara två barn utan minst tre par till som gjorde samma sak. Den lilla flickan och pojken som hon först hade sett stod nu och hånskrattade åt henne. Jessicas armar blev gröna och hennes händer växte medan det började växa ut löv från fingertopparna.

Hennes ansikte förändrades också. Håret ställde sej rakt upp och blev smala grenar som det sakta växte ut löv ifrån.

Precis innan hon övergick helt från en levande människa till ett träd så insåg hon att hela skogen bestod av levande människosjälar som levde i de höga träden. Nu skulle hon för alltid stå och iaktta hur barnen lurade människorna så att skogen- sakta men säkert –kunde föröka sig och bli större..

Flicka, 14 år

Klass 8 om barn som säljer sex

”Jag tycker att det är hemskt, helt jävla hemskt. Att man utnyttjar ett barn är nog ett av det värsta brotten man kan göra. Man får ett barn att må så dåligt bara på grund av att man själv ska få som man vill. Det är så jävla egoistiskt och jag blir så himla arg på dom som gör något sådant. Helt jävla oförlåtligt. Barn ska vara barn, inte sexleksaker.”

”Jag tycker det är hemskt när en förälder utnyttjar sitt barn sexuellt. Det är äckligt och sorgligt att barn inte ens ska kunna lita på sina föräldrar. Barnen kanske inte vågar berätta för resten av familjen för dem kanske aldrig våga lita på någon för dem vet aldrig vad konsekvenserna kan bli.

Det värsta för ett barn borde vara att inte kunna lita på sina föräldrar och känna en jobbig ”skäck känsla” när man ser dem för man vet aldrig vad som kan hända.”

”Ett barns barndom ska vara en av de saker man ska komma ihåg i många år framöver.

Barndomen ska inte innehålla massa saker som får barnen att må psykiskt dåligt. De ska kunna titta tillbaka på sin barndom med ett brett leende.”

”Jag tycker det är fullkomligt vansinit att vuxna ger sig på barn. Vad kommer att bli av dessa barnen som är helt ’förstörda’. De kommer att ha ett hål i sig i hela sitt liv. Och då undrar man, hur många får hjälp?! Inte många. Hur kan det komma sig att dessa vidriga galningar fortfarande sitter och kollar på annonser just nu?!”

”Jag tycker att det är otroligt vidrigt. Hur vuxna människor kan köpa sex av barn?! Det är ofattbart och otroligt äckligt! Dessutom tycker jag att det är helt sinnessjukt hur de som utsätter dessa barn för sexuella handlingar/sexköp kan få ett så litet straff som exempelvis böter!?”
Det är helt sjukt.
De borde ha mer vett i skallen än att köpa sex från BARN.”

”Det är inte normalt att utnyttja minderåriga eller någon alls. De här männen eller kvinnorna har ett stort problem.”

”DET ÄR FEL. Barn ska helst inte behöva oroa sej för något som detta, men ändå är det vanligt.”

”Jag tycker det är förjävligt hur män kan göra så här! Bara tänk tanken att du eller ditt barn blir sexuellt drabbat. FAN! Det här är inte bra, vi måste göra nått. Det finns inga fler ord för det här. Det ända vi kan göra är att ta bort det OCH KÄMPA”

”Jag tycker att det är vidrigt och läskigt. Jag får ont i magen utav tanken att en tjej/kille i min ålder säljer sex till vuxna personer. Jag blir jättearg och ledsen över att sånt här händer på riktigt, det känns liksom inte som verklighet. När jag var liten tänkte jag alltid att 15-18 åringar var vuxna och stora men de är ju bara barn, små och osäkra barn som behöver hjälp”

Utestängd

Snaran kring min hals
stramar lite hårdare,
skaver in
och river upp min själ.

Döden är nära
men ljuset är borta.
Endast horn ska plåga mig
för alltid.

Inget ljus
välkomnar smutsen
jag är begravd i.
Satans händer
har redan rört vid min själ
och himlens port är låst.

Gud är en myt
användbar för satan
då han hugger
hennes själ
i tusen blodiga bitar.

Hon kan
med tvång få
ihop dem tillsammans igen
men aldrig så orörd och äkta
som den en gång varit.

Unne

Hemlighet

Du vet min hemlighet
Jag är vilsen
Kan snart inte hålla mitt huvud över ytan
Jag drunknar
Jag avslöjade mitt inre
min största last
mina drömmar och demoner
Jag springer på min barndomsgata
men magin är borta
ser bara svart
Jag berättade
men du vände dig bort

Amanda

Mellan 2001 och 2016 har det gjorts

82 323 anmälningar

angående **sexuallbrott mot barn under 18 år.**

Explosion

Jag exploderar, imploderar
verkligen är det så här det ska vara?
Livet, aldrig räcka till, aldrig ta sig ut.
Skuldkänslor, skamkänslor, konstighetskänslor.
Allt jag är, är att inte duga.
Vem duger?
Hur får andra det att fungera?
Jag vill explodera, inte existera
Det han gjorde
Det jag bär
Det jag blev av med
Det som förlorades
Frihetens ansvar
med konsekvenser att bära.
Att bearbeta.
Att jobba med.
Känslor att agera på.
Det är som en explosion av känslor
En atombomb i mig som raderar allt som är jag.
Allt det jag gjort, allt det som görs
Allt det jag borde, skulle, komma att ske.
Snälla, älska mig ändå.
Snälla, älska mig, säg att jag är bra.
Att jag duger, att jag kan.
Att jag är någonting.
Men hur ska du kunna älska mig,
när jag inte ens kan älska mig själv.
Jag är dömd att vara dömd
utan explosion.

Meditation tack

Rätt till sin kropp

Det kokar i mig, vad har vi för jakla lag
Skall barn behöva ha det såhär varenda dag
vi förhandlar om världens barn men glömmer
att i vårt land det mycket skit sig gömmer

Han är inte många år och vill så gärna vara
En helt vanlig skolgrabb med kompisar bara
Men först satt övergreppen för honom stopp
Han bad ej att lida för nån vidrig snopp

Hans dagisvistelse blev stoppad, för nåt hände
Gud vet vad, livet snabbt och tragiskt vände
Han ville inte leka, busa och vara glad som vi
Han ville bara skrika, gråta och slå sig fri

Han får ingen hjälp det finns inte resurser till
hjälp i skolan, fast han inget hellre vill
än vara som alla lyckliga ungar små
Hur skall det sluta, säg hur skall det gå

Han försöker berätta, men ingen tror
att allt detta skit på övergrepp beror.
Han har rätt till sitt liv, rätt till sin kropp
Vi måste på eländet omedelbart få stopp

Gitta

Illustration – Överleva

Ritad av **Malin Gammelli**

malingammelli@hotmail.com

**Ingen ska behöva vara ensam i sin utsatthet.
Lär barnen att inte ha skadliga hemligheter!**

Barndomen som brann upp

Jag var en liten docka
med långt brunlockigt hår och gröna ögon.
Ögon som såg, som inte förstod, som satte spår. Som etsades
in.
Makt, slag, tårar.
De var inte mina att få.
Min börda var rädslan.

Jag var överviktig tonåring
med långt, brunlockigt hår och gröna ögon.
Slutade att se det som var mitt att bära.
Overklig beröring, flytande överskridna gränser och ögon som
inte såg men minnen som etsades in.
Min börda var rädslan.

Jag var en ärrad ungdom med bulimi, lång brunlockigt hår och
gröna ögon.
Ögon stora av rädsla, av förnedring, utelämnade och utsatthet.
Rädd för skammen och skulden.
Men tog steget att sluta se i ensamhet och delade med mig av
mina föreviga sinnesminnen.
Min börda var rädslan.

Jag är en ung vuxen med kort, svart hår och gröna ögon.
Ögon som kan blicka tillbaka på barndomen som brann upp,
som kan se hur acceptansen av hjälplöshet överkom livet.
Ögon som kan se nuets möjligheter och begränsningar,
glädjeämnen och sorger.
Med ett hjärta av frihet.
Ögon som ser förbi horisonten och urskiljer framtiden och
dess ickeexisterande förutbestämmdhet.
Min rädsla är borta.

Sara

Tusen bitar

Likgiltigt stirrar jag
i spegeln
och ser mig själv hånle.
Undran över hur
jag lyckats bli så här
står mellan oss.

Halkade av spegeln
från himlen
och slog huvudet blodigt
mot de brännheta eldarna i helvetet.

Spegelns hånfulla grin
förvrids i en grotesk grimas
då ögonen når
yxan i min hand,
slungas mot spegeln
som går i tusen bitar.

Ida

Brev till min syster

Du tänker säkert hmmm, jag undrar vad han har kokat ihop för töntigheter nu. Jag lovar att jag inte ska vara mjälig med något jävla bullshit a la mig.

Allt jag vill säga är att under julledigheten och framförallt de första dagarna i januari när jag varit hos dig, har jag tänkt mycket, vilket är helt jävla uppenbart eftersom att jag stundtals inte haft någonting att göra. Som nu när du gått och lagt dig och jag sitter uppe och skriver. Det jag tänkt på är många saker..

Jag har tänkt på mamma, hur hon egentligen mår och allt detta med lillebror. Hur hon kommer att komma överens med sambon efter det att du har flyttat. Jag har tänkt på pappa som snart kommer ut, vad han tänker på och vad han tänker göra när han väl suttit klart. Jag har tänkt på mitt liv, vad jag ska göra efter matten och jobben, vad som kommer att hända till hösten, och jag har tänkt på dig...

Det slog mig först när du mötte upp mig i stan på fredagen innan julen och tanken har kommit tillbaka gång på gång under flera tillfällen.... Du skippade psykologen efter ett tag, du kände att du inte behövde längre.. Du har tagit hand om lillebror, du var sjukt trött på honom ibland.. Du fixade jobb, du var osäker på om du verkligen ville.. Du började plugga, du var osäker på om du skulle orka.. Du fixade lägenhet, du var osäker på om du verkligen skulle klara det..

På två år har du gått från att vara ett barn till en vuxen individ, en självständig, pålitlig, kompetent, initiativtagande förebild. På bara två år har du lärt dig vem du är. Jag vet att det är så jävla cheesy men det är faktiskt sant. Det finns så många saker som visar att jag har rätt. Du är så glädjespridande, social, konsekvent, öppensinnad, varmhjärtad och framförallt ärlig mot dig

själv. Dessa egenskaper har jag sett växa fram hos dig och jag är så jävla glad att du har klarat allt så sjukt bra.

Jag kommer ihåg när vi precis kommit hit efter allt skit med rättegångar och hela den historien, då du skar dig. Jag blev så jävla rädd att när jag inte kommer att vara där så kommer du att göra något mot dig själv. Jag kommer ihåg att jag gick ut och sprang till stan och tillbaka. Det ingen vet är att jag stannade halvvägs dit och grät. Du vet att jag inte gråtit en tår över pappa och hela den grejen men då, när jag var rädd att något skulle hända dig så störtlipade jag som ett spädbarn...

Jag ville bara en sak då, att du skulle klara dig igenom detta och vi tillsammans skulle se tillbaka på det här som ett minne av hemska saker, inte som en orsak till något ännu hemskare..

När jag ser vem du har blivit idag, vilken människa har kommit att bli så känner jag fan sinnesfrid, jag känner mig lycklig.

Du har klarat av alla tänkbara hinder och det finns ingenting, verkligen INGENTING du inte skulle klara av. De senaste åren är ett bevis på detta. Allt du gjort, allt du har gått igenom är en handbok på hur man klarar sig ur en livsförändrande situation och jag vet att jag inte säger det tillräckligt ofta men du anar inte hur stolt jag är över dig.. Du har blivit den perfekta storasystem som lillebrorsan ser upp till, en sån storasyster som jag alltid velat ha. Jag älskar dig mer än någonsin och jag menar verkligen det...

Lillebror C

Mörkertalet skriker tyst

Lyssnar du?

Årets arrangör och andra medverkande för Trasdockans Dag

2017

Atsub

Välkommen till Föreningen Anhöriga Till Sexuellt Utnyttjade Barn.

- Våga avslöja sexuella övergrepp!
- Tystnaden är förövarens bästa skydd!
- Det går att bli hel igen!

Har ditt barn blivit utsatt för sexuella övergrepp?
Hör av dig till vår jourtelefon: 08 – 644 21 12 eller maila
info@atsub.se

www.facebook.com/trasdockan.eu

Instagram: atsub_stockholm

Det finns sätt att förhindra övergrepp. För det behöver vi
ditt stöd. Här och nu.

Postgiro: 8305034--4

www.atsub.se

Busta Ungdomsjour

Busta är ett projekt i ATSUB som vänder sig till alla barn och ungdomar som har blivit utsatta för sexuella kränkningar, sexuella övergrepp eller känner någon som har blivit utsatt.

Busta har en jourlinje dit Du kan ringa och prata med en trygg vuxen.

Busta är också en mötesplats för barn och ungdomar som på ett eller annat sätt har kommit i kontakt med sexuella övergrepp och kränkningar.

Busta hjälplinje: 020 – 356 356
www.atsub.se

Stöd till sexuellt utsatta unga

Det finns sätt att förhindra övergrepp. För det behöver vi ditt stöd. Här och nu.

Postgiro: 8305034--4

Tremendous Events

Att gå på event, tillställningar, fester och mingel har alltid varit det viktigaste för Team Tremendous. Vi har samma drivkraft och vi brinner för att få folk att trivas.

Behöver du med ditt event – stort som litet – kontakta oss!

Kontakt

Telefon 079 341 27 78

www.tremendousevents.se

william@tremendousevents.se

Tremendous Events

EPI Center

Stockholm

Tremendous
EVENTS

Föreningen Assistenthunden & Rehabhunden

Ibland behöver man en hund att klappa och en medmänniskas omtanke. Inga krav, inga skyldigheter utan bara att vara den man är. Vi har utbildade hundförare med IRD hundar inom krishantering och omsorg. IRD står för International Rehab Dog... Vi finns för er. Vi har Mullehundar, Elevhundar, Besökshundar, Terapihundar, Traumahundar och Akuthundar som tål att kramas när det är kris.
www.assistenthunden.se

Hunden som hjälpmedel
Assistenthunden & Rehabhunden

Tack alla som har skrikit för Trasdockan 2017

Föreningen Anhöriga till sexuellt barn, Jernhuset, Föreningen Assistenthunden och Rehabhunden, Jonas Laouini, Tremendous Events, Polisens volontärer, Göran Steen, Barnombudsmannen, politikerna, Emely Eriksson, Sebastian & Rising star, Katja Annas, Dogge Doggelito, Érica Zueleta, Piraten Rubina, Igor, och alla fantastiska författare till denna antologi, alla volontärer och alla andra underbara eldsjälar som på ett eller annat sätt skrikit för Trasdockan!

Fortsätt skrika hela året!

A handwritten word 'Tack!' in a cursive script, rendered in a light gray color. The word is written in a fluid, elegant style with a large, decorative flourish on the 'k'.

Mina dikter/texter till nästa års "Skrik för Trasdockan"

